

Informația de Duminică

Publicație culturală și artistică. Editor Centrul Multicultural Poesis

Ianuarie 2021 - Satu Mare

ZILELE CULTURII NATIONALE

ARMONII INTER-CULTURALE

EDITIA I

ORGANIZATORI:

CENTRUL MULTICULTURAL
POESIS

REVISTA POESIS

INFORMAȚIA DE DUMINICĂ

INFORMAȚIA ZILEI

INFORMAȚIA TV

AZASS

Nichifor Crainic: Mihai Eminescu creștin

A fost Eminescu credincios sau necredincios? Iată o întrebare la care oricine poate pregeța să dea un răspuns categoric. Dacă în opera lui am găsi numai urmele lui Schopenhauer, care trec brutal peste crinul credinței, strivindu-l, am putea spune cu durere că cel mai mare poet român a fost un necredincios. Dar dacă ne-am referi la cele câteva inspirații de natură creștină, am afirma cu bucurie că avem a face cu un aderent la credința strămoșească. (...) Cine se roagă să-i fie credincios nu poate fi un necredincios. Cine și-a pierdut credința și speranța, dar le cerșește înapoi ca daruri de la Dumnezeu, nu poate fi un necredincios.

PAGINILE 4,5

Robert Downey Jr. adună bani pentru tehnologii sustenabile, să salveze planeta

Vedeta din "Iron Man" și "Avengers", Robert Downey Junior dorește să contribuie la accelerarea tehnologiilor inovatoare, pentru a salva planeta. În acest sens, a lansat fonduri de capital de risc, pentru a putea susține noile tehnologii.

În 2009 a înființat Coaliția FootPrint, din care fac parte donatori, investitori dedicați tehnologiilor pentru a restabili planeta, precum și investitori cu potențial financiar uriaș.

"Îmi iubesc planeta, dar avem probleme, cu toții știm asta. Avem nevoie de noi soluții și, din fericire sacrificiul propriu nu este unica soluție. Văd lucruri surprinzătoare, noi, nebune produse tehnologice care pot restaura mediul ambiant. Numim asta tehnologie sustenabilă. Suntem la începutul renașterii tehnologiei sustenabile cu A.I. robotics, cu biologie computerizată, care creează noi materiale, mâncare, surse de energie", a explicat vedeta din Iron Man.

Agricultorii își ascut de pe acum uneltele pentru noul sezon

PAGINA 2

Ana Maria Dachmann: este minunat să lucrezi cu copiii

PAGINA 7

Lupta pentru putere în Uniunea Sovietică

PAGINA 3

TRADIȚII

Domnitorul Mihail Sturdza a acordat numeroase privilegii țiganilor, în 31 ianuarie 1844

Robia este amintită în documente din secolul al XIV-lea și s-a lucrat la abolirea sa de la jumătatea secolului al XIX-lea, îndeosebi datorită tinerilor cu idei liberale, care au dus o campanie de stopare a fenomenului sclaviei.

În anul 1843, în Țările Române, un rob se putea schimba, cumpăra sau vinde. Stăpânul avea, practic, drepturi fără măsură asupra lui, putându-l pedepsi inclusiv cu bătaia.

Pentru ca fenomenul să ia sfârșit, generațiile de tineri școlii în vestul Europei luptă puternic împotriva sclavagismului, împrumutând concepții progresiste occidentale.

Abolirea sclavagismului în Țările Române are loc între anii 1843 și 1855. Astfel, Țările Române se află printre primele din Europa care au renunțat la sclavie, fără ca boierii să se împotrivescă prea mult. Pe continentul american, lucrurile au stat cu totul diferit, deoarece s-a ajuns chiar la un război civil de mari proporții, numit Războiul Civil American, și cunoscut ca și Războiul dintre Nord și Sud.

În ce privește originea robiei rromilor din Principatele Române, nu se cunosc foarte multe date. Fenomenul însă era puternic răspândit în acea perioadă în Europa. În Țările Române, din categoria persoanelor aflate în robie făceau parte țiganii, cei cu handicap psihic (așa numiții "tâmpiți"). De asemenea, existau și rromii care nu erau sclavi, și anume cei care au reușit să-și răscumpere libertatea și aveau avere suficientă pentru asta. Există și acea categorie de robi eliberați, cărora li se spunea "slobozii", dar care însă nu mai erau considerați "țigani", deoarece acest apelativ era sinonim cu "rob", la vremea respectivă.

Chiar dacă nu se cunosc multe date despre sclavie în Țările Române, istoricul Nicolae Iorga spune că apariția țiganilor pe aceste meleaguri coincide cu invazia mongolă în Europa, din anul 1241, fiind convins că sclavii rromi erau, la vremea respectivă, cercetașii, iscoadele, rotarii, crescătorii de cai, căruțașii, căldărarii, piclarii și hierarii mongolilor, iar mai târziu, al tătarilor.

Domnul Moldovei, Mihail Sturdza a fost cel care, la 31 ianuarie 1844, a conferit drepturi romilor aflați sub stăpânirea așezămintelor bisericesti și mănăstirești, astfel că, la 14 februarie 1844, au fost eliberați și țiganii robi ai statului.

Mirela F.

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - **D. Păcuraru**

Director editor: **Ilie Sălceanu**

Redactor șef suplimentele - **Adriana Zaharia**
(Informația Zilei de Duminică și Sănătate și Frumusețe, Informația TV)

Redacția Satu Mare:
str. Mircea cel Bătrân nr. 15
Satu Mare, cod 440012
Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

În februarie, agricultorii își ascult uneltele pentru noul sezon agricol

Numele Sfântului Trifon, sărbătorit la 1 februarie, este foarte răspândit în Țara Oașului

Luna februarie este bogată în tradiții legate de ciclul "sfârșit și început". Nu degeaba una dintre denumirile acestei luni este, în tradiția populară, "Făurar". Termenul vine de la "Faur" și se referă la perioada în care agricultorii aveau timp să-și pregătească uneltele pentru muncile agricole care urmează de acum înainte.

Din bătrâni se cunoaște faptul că luna februarie a fost, dintotdeauna, o lună capricioasă și schimbătoare, astfel că i-au fost repartizate mai puține zile. "Făurar" este considerat fratele mai mic al celorlalte luni ale anului.

Calendarul popular anunță, pentru începutul lunii februarie, o triadă: Martirii de Iarnă, sărbătorii în zilele de 1, 2 și 3 februarie. În prima zi, se prăznuiește Sfântul Trifon, Stretenia sau Ziua Ursului, la 2 februarie.

În 1 februarie îi sărbătorim pe Sfântul Trifon - protectorul pomilor fructiferi și al viilor

Sfântul Trifon, cunoscut în popor și ca Trif Nebunul, este sărbătorit chiar în prima zi a lunii februarie. Este cel care apără viile și pomii de dăunători, precum gândacii, lăcuste, omizi sau viermi. Desigur că cei care doreau să-și apere livezile de acești posibili dăunători, trebuiau ca, pe parcursul întregii zile de 1 februarie să respecte toate interdicțiile de muncă. Era chiar indicat ca, în prima zi a lunii, creștinii să meargă la biserică și să ia pentru acasă aghiasmă, ca mai apoi să poată să stropască grădinile, viile și livezile cu ea.

În spațiul etnic românesc mai circula și alte denumiri ale acestui praznic: Arezanul, Târcolitul sau Trifănitul.

Locuitorii satelor obișnuiau să urce pe colinele podgorenilor, consacrați cu corzi de vie

În zone ale României, precum Teleorman, Olt, Dolj, Mehedinți și în Dobrogea, sunt răspândite mai multe obiceiuri, cum ar fi cel al propițierii viței-de-vie.

Locuitorii satelor obișnuiau să urce pe colinele podgorenilor, consacrați cu corzi de vie, să ocolează plantația (de unde și denumirea de târcolit). Corzile de vie erau tăiate în cruce și apoi afumate, după care urma dezgroparea sticlei de vin care s-a îngropat cu un an în urmă. În acest timp, se obișnuiește a se spune o rugăciune "... Stăpâne... da ei să aducă roade la vreme..."; precum și Exorcismul Sfântului Mucenic Trifon. Acestea se spun de către preot: "Vă alung pe voi, fiarele cele de multe feluri, viermii, omizile, gândacii, lăcustele (...) și vă duceți în locuri neumbrate și fără de apă și neroditoare (...)" (Moliftelnic, 2013, p. 448 - 451).

Desigur că după rugăciune urmează și un ospăț în capul viei.

Profesorul Răzvan Ciucă spune că "Obiceiul se definește cu un discurs autentic al culturii populare tradiționale românești. Mai dificil este de a-l apropria și de a-l interpreta din perspectiva tradiției liturgice. Sinaxarul Sf. Mucenic Trifon, după Sf. Simeon Metafrast, spune că „eroul” s-a născut în Campsada,

Locuitorii satelor obișnuiau să urce pe colinele podgorenilor, consacrați cu corzi de vie, să ocolească plantația (de unde și denumirea de târcolit). Corzile de vie erau tăiate în cruce și apoi afumate, după care urma dezgroparea sticlei de vin care s-a îngropat cu un an în urmă. În acest timp, se obișnuiește a se spune o rugăciune.

După rugăciunea adresată Sfântului Trifon urmează și un ospăț în capul viei, plin de voie bună și veselie

Oamenii de la sate puneau schimbarea vremii pe seama schimbării comportamentului ursului, numit în popor Al Mare sau Martin

din Frigia (Asia Mică). Încă de tânăr va săvârși două minuni: a oprit invazia lăcustelor asupra locurilor natale; a izgonit demonii arătați în chip de câine negru cu ochii de foc, din trupul ficei împăratului roman Gordion. Și-a săvârșit pașii în cărările Domnului, la 250, în vremea împăratului Decius, aprigul prigonitor al creștinilor, „pe ger și omăt greu”.

Sfântul Mucenic Trifon este știut și ca purtător de grijă păsărilor. Prin recucerarea șoimului pierdut la vânătoare de Ivan cel Groaznic, devine protector

divin al Moscoveii!"

Se pare că Trifon este și sfântul care ar fi speriat-o pe Fecioara Maria, când s-a dus la templu, la împlinirea a 40 de zile de la nașterea lui Iisus Hristos, Mântuitorul. De aici i se trage și numele de Trif nebunul, potrivit istoricilor populare.

Trebuie menționat faptul că numele Trif, Trifa sau Trifan este larg răspândit în Țara Oașului, ca nume de familie. Este întâlnit în special în localități precum: Turț, Bixad, Ghertă, dar și ca poreclă, dat fiind faptul că familiile din

Țara Oașului cu același nume sunt multe și este nevoie a se face o diferențiere.

În 2 februarie se marchează Stretenia, Ziua Ursului, Târcolitul viilor sau Întâmpinarea Domnului

În data de 2 februarie se împlinesc 40 de zile de la Nașterea Lui Iisus Hristos. Practic, Biserica Ortodoxă Română marchează Întâmpinarea Domnului, sărbătoare cunoscută și ca Ziua Ursului, ori Stretenie.

Potrivit credințelor populare, cele două anotimpuri, iarna și primăvara s-ar confrunta în această zi, de unde și faptul că "Făurar" este luna cu unele extreme în ce privește temperaturile. Noaptea avem parte de îngheț, iar ziua se dezgheață. Este lesne de înțeles că prima zi din lună este un reper pentru cum vor fi următoarele ale lui februarie. Oamenii de la sate puneau schimbarea vremii pe seama schimbării comportamentului ursului, numit în popor Al Mare sau Martin.

De multe ori, pentru a obține bunăvoința lui, oamenii îi lăsau, pe potecile pe unde se știa că acesta este întâlnit cel mai des, bucăți de carne, sau ulcioare cu miere de albine. Potrivit credințelor populare, puterea acestor animale sălbatice era transferată asupra oamenilor și, îndeosebi, asupra celor mici, dacă erau unși cu grăsime de urs.

Cei care se speriau ușor, erau tratați tot în această zi, prin afumarea cu păr smuls dintr-o blană a unui urs.

Credințele populare spun că, în 2 februarie, ursul iese din bărlug și, în cazul în care este soare, iar animalul sălbatic își vede umbra, și se sperie, el va intra din nou în bărlug, astfel că iarna se va prelungi cu încă 6 săptămâni.

Pe de altă parte, dacă va fi înnorat, ursul va rămâne afară, pentru că nu-și poate vedea umbra. Va prevesti, astfel, că frigul va slăbi în intensitate și că se apropie primăvara.

Lună bogată în sărbători, simboluri și semnificații

Luna februarie este bogată în sărbători laice și religioase. De exemplu, în 10 februarie îi sărbătorim pe Sfântul Sfințit Mucenic Haralambie (Haralambie de ciumă), de numele căruia se leagă o serie de tradiții și obiceiuri foarte interesante. Totodată, în 11 februarie îi prăznuim pe Sfântul Sfințit Mucenic Vlasie Episcopul și Sfânta Teodora Împărăteasa.

Tot în această lună avem, în ziua de 17 februarie, Lăsata Secului, deoarece urmează Postul Paștilor, care, în acest an cade în 2 mai. Lăsata Secului este o sărbătoare apreciată de creștini, în special de aceia care țin cu sfințenie tot Postul Paștilor.

Nu trebuie să uităm nici de Drago-bete, la 24 februarie, o sărbătoare plină de simboluri și semnificații. Are rădăcini străvechi, considerându-se a fi o divinitate a dacilor, asemeni lui Cupidon, al romanilor, și Eros, al vechilor greci. Despre toate aceste din urmă sărbători menționate veți putea citi mai pe larg în numerele următoare.

Mirela Filimon

ISTORIE

Stalin în anul 1950

din toate funcțiile ocupate și apoi arestat, condamnat și executat.

Abia la 10 iulie 1953 cotidianul Pravda a publicat un Comunicat cu privire la lucrările Comitetului Central al P.C.U.S.. Malenkov a rostit o cuvântare prin care Beria a avut (...) „o activitate antipartinică și antinațională, având ca scop subminarea Statului Sovietic, în sprijinul capitalului străin și punerea Ministerului de Interne deasupra partidului, devenind dușman al partidului comunist și al poporului sovietic”. De asemenea, a fost publicată Rezoluția Prezidiului Suprem al U.R.S.S., în care s-a prezentat destituirea lui Beria din toate funcțiile și indică Curtii Supreme a U.R.S.S., arestarea lui. Această Rezoluție a fost aprobată în unanimitate, în instituții industriale, agricole, de educație, de cultură, sănătate, în armată.

Mai târziu, când Hrușciov a devenit șeful Guvernului Sovietic și conducător al partidului, își pune în valoare poziția sa, dar din păcate de multe ori spunea altceva. Dar mai sunt și alte mărturisiri ale lui Bulganin și ale maresalilor Jukov și Moskalenko. Odată ce Beria a fost destituit din toate funcțiile, cineva trebuia să-l supravegheze, hotărâre ce a fost acordată armatei. Mai întâi, Beria a fost încarcerat de Moskalenko, comandantul suprem al apărării aeriene, precum și a altor cinci generali. Apoi la propunerea lui Malenkov de a-l include și pe maresalul Jukov, care împreună cu alți maresați și generali intrau la Kremlin nefiind controlați dacă aveau asupra lor documente (...). „Am luat acele măsuri în timpul ședinței Prezidiului, în așa fel ca grupul lui Moskalenko să aștepte într-o sală apropiată, ca atunci când se va da verdictul să intre în sală, să-l imobilizeze pe Beria și să-l conducă la închisoare”.

Înaintea morții lui I.V. Stalin, în februarie 1953, Bulganin, ministrul apărării, a primit pe mai mulți maresați în frunte cu Moskalenko, care au cerut întvedere cu Stalin. Ei doreau să-i prezinte numeroasele acțiuni criminale săvârșite de Beria și de N.K.V.D. contra Armatei Sovietice, și mai ales a fiului său, Vasia Djușașvili. Ei doreau eliberarea imediată a generalilor și ofițerilor arestați, în frunte cu maresalul de aviație A.A. Novikov.

De remarcat că maresalii i-au atacat pe Beria, Malenkov și Abacumov, afirmând că această troică ar fi ucis numeroși ofițeri și soldați cinstiți, care s-au dovedit curați. Bulganin i-a sfătuit să nu vorbească nimănui despre acest lucru și mai ales lui Stalin. Totuși, Bulganin i-a transmis lui Stalin cererea armatei, fapt pentru care a acceptat ca într-o seară să se întâlnească cu maresalii și generalii armatei cu prilejul celei de-a XXX-a aniversări a Armatei Roșii. Festivitățile și dineul urmau să

Populația de la orașe și sate din U.R.S.S. simțea că moartea lui I.V. Stalin confirma în mod oficial că stalinismul a fost un sistem criminal și irațional până la inuman, care a fost împins până la absurd, având coloana vertebrală frântă. Pentru prima dată în istoria U.R.S.S., în lagăre și închisori, deținuții au intrat în grevă generală, refuzând să lucreze sau să se deplaseze la locurile de muncă, au făcut greva foamei, cerând reducerea zilei de muncă, pâine și hrană și dreptul de a primi scrisori.

După moartea lui Stalin a început lupta pentru putere în Uniunea Sovietică

După moartea lui I.V. Stalin a început o luptă pe viață și pe moarte pentru acapararea puterii politice, atât în interiorul conducerii superioare a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, cât și în cea a Statului Sovietic. Înaintea „declarațiilor de război” au început răfuieli și ample controverse în fiecare ședință a Biroului Politic al P.C.U.S., precum și înfruntări directe între gruparea condusă de Nikita Hrușciov, Bulganin, Jukov și nucleul conducător în frunte cu Lavrentie Beria și Malenkov.

Mareșalul Jukov, în ciuda eforturilor lui Hrușciov și Bulganin, nu a mai fost ales în Biroul Politic al P.C.U.S., dar el totuși asista la marea majoritate a acestuia în calitate de veritabil comandant al Armatei Sovietice, fiind recunoscut de toți. Acest fapt explică raporturile de forță între grupurile marcante din vârful P.C.U.S. și al Statului Sovietic.

Conform procesului-verbal, prima confruntare directă foarte violentă, în cadrul căreia s-a hotărât convocarea Biroului Politic a fost în ziua de 9 aprilie 1953. În spatele frazei laconice din procesul-verbal se ascundea (...) „o luptă crâncenă pentru a se menține la putere dictatura stalinistă sau mai degrabă să se întărească și să se restabilească cultul personalității”, care schiopăta, lovit de moarte din toate părțile.

Mai târziu, la Odessa, N.S. Hrușciov a declarat (...): „În ședința Biroului Politic, sau mai degrabă a Prezidiului, conform noii terminologii oficiale, care a avut loc la începutul lunii aprilie 1953, s-a produs ruptura decisivă, am putea zice chiar istorică. A fost pentru prima dată, când, în ciuda opozițiilor și a intervențiilor provocatoare ale lui Lavrentie Beria, noi am obținut majoritatea voturilor. Chiar și Malenkov a fost de partea noastră”.

Întreruperea urmărilor și eliberarea din lagăre (gulaguri care au funcționat în perioadă 1923 – 1961), arestați pe nedrept a grupului de medici și de alți specialiști în medicină în cadrul „Afacerii halatelor albe”, apoi a maresalului de aviație Vinogradov și a numeroși alți ofițeri, precum și al unui mare număr de rude și prieteni ai membrilor Biroului Politic, arestați în ultimele zile ale vieții lui I.V. Stalin, făceau mult zgomot la Moscova și în toată Uniunea Sovietică, în ciuda lui Lavrentie Beria și a guvernului de a divulga cea mai mică informație despre repararea greșelilor evidente și grave comise de I.V. Stalin în ajunul morții sale.

Documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Vestea acelor eliberări s-a răspândit foarte repede și a ajuns chiar în lagărele de muncă forțată, gulaguri și în închisorile îndepărtate ale Siberiei, unde erau deținuți peste două milioane de oameni. În documentele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. se arată că: (...) La Comitetul Central au sosit sute de mii de scrisori de revizuire a condamnărilor celor arestați(...). Aceste manifestări față de alte personalități condamnate, nu erau decât un aspect pentru ruperea lanțurilor, deja roase, ale stalinismului”.

Populația de la orașe și sate din U.R.S.S. simțea că moartea lui I.V. Stalin confirma în mod oficial că stalinismul a fost un sistem criminal și irațional până la inuman, care a fost împins până la absurd, având coloana vertebrală frântă.

Pentru prima dată în istoria U.R.S.S., în lagăre și închisori, deținuții au intrat în grevă generală, refuzând să lucreze sau să se deplaseze la locurile de muncă, au făcut greva foamei, cerând reducerea zilei de muncă, pâine și hrană și dreptul de a primi scrisori.

În procesul-verbal al ședinței Biroului Politic al P.C.U.S. din 2 aprilie 1953 se găsește aprecierea : (...) „Tovarășul Lavrentie Beria a declarat, în raportul său de circumstanță, că în mai multe lagăre și închisori au izbucnit răscoale și evadări organizate, dar serviciile de ordine au intervenit pe loc în forță, restabilind calmul și disciplina. (...) Unitățile înarmate ale Ministerului de Interne au folosit mitraliere și aruncătoare de grenade. (...) Au fost uciși zeci de mii de deținuți. (...) Numai în închisoarea de la Norilsk au fost uciși sute de deținuți”. Cu aceste cazuri și-a început Lavrentie Beria raportul despre situația politică internă din 9 aprilie 1953.

Stalin îl numea pe Lavrentie Beria “săgeata revoluției”

Lavrentie Beria era conștient că zvonurile despre răscoalele sângeroase, a crescut valul de furie și că problema este a prizonierilor și a deținuților. La ședință, în calitate de președinte, tovarășul Malenkov a cerut să se supună la vot propunerea proiectului de lege. În această situație, Hrușciov a luat cuvântul, în care a spus : (...) “Mă opun categoric unor reguli de genul celor care sunt propuse. Înseamnă că nu vom impune niciodată poporului din U.R.S.S. acest gen de ilegalități.

I.V. Stalin îl numea pe Lavrentie Beria “săgeata revoluției”. Hrușciov avea să scrie: (...) „Beria încerca, în special prin C.E.K.A. să se amestece în treburile partidului și ale statului”.

De asemenea, din procesele-verbale ale ședințelor Biroului Politic, dictate sau redactate de Malenkov, nu oferă decât o vagă situație din sânul partidului și guvernului. Ele se defineau mai bine în discursurile și declarațiile secretarului general al partidului, Nikita Hrușciov:

De remarcat, că Raportul cu privire la Ucraina a fost aprobat în unanimitate, inclusiv de Hrușciov. Era vorba de greșeli care au dus la căderea capului Comitetului Central Ucrainean Melnikov și înlocuirea lui Kiricenko și Korneciuk, toți fiind ucraineni. S-a renunțat la cadre de etnie rusească, trimise de la Moscova.

Lavrentie Beria, în timpul dezbaterilor din Biroul Politic a spus că (...) „se insistă prea mult pe teze necomuniste, că este o realitate faptul că toți primii secretari ai Comitetelor Centrale și ai comitetelor corespunzătoare din provinciile autonome sunt ruși, formați și trimiși de Moscova (...), este o realitate faptul că limba oficială în toate republicile naționale este limba rusă”.

Vorbind în Plenul Comitetului Central din iulie 1953, despre destituirea lui Beria, Hrușciov a comentat: (...) “Fiecare știe că era vorba despre un punct de vedere just și conform liniei partidului dar, la început, oamenii n-au înțeles că Beria se angajase pe această cale cu intenția de a agrava conflictele naționale între ruși și neruși, între

conducerile naționale ale republicilor cu Moscova”. (Amintiri, Hrușciov, Paris, LAFFRONT, 1971.)

Cel mai virulent a fost Molotov, care având cuvântul a declarat: (...) “El consideră că propunerile lui Beria sunt un atac împotriva lui I. V. Stalin și a concepțiilor staliniste despre problema națională” (Editura LAFRRONT, pag. 314-315 și citatele anterioare din acest capitol.)

În lista documentelor confiscate de la Beria se găsește și o discuție între Nikita Hrușciov și Mihail Șolohov, celebrul scriitor sovietic, în biroul lui Hrușciov de la Kremlin, în 16 mai 1953, după ce marele scriitor a anunțat apariția romanului “Pământ dezțelenit”. Serviciile și tehnica de ascultare au înregistrat-o și au clasat-o la rubrica “Strict Secret” G. 116, Secția a II-a, Nr. 2178 din 16 mai 1953, Șeful secției de asculare S.J. Tiholiubov spune : (...) „Eu am retranscris conversația. N. Hrușciov i-a spus scriitorului că există mult adevăr în cărțile dumneavoastră. Suntem încă departe de ceea ce s-a spus în timpul colectivizării agriculturii, fără îndoială că nu vom cunoaște niciodată câte vieți omenești au fost înghițite, dumneavoastră n-ați vorbit decât de Ucraina. Eu cunosc sute de mii de cazuri. Savanții spun că în acea campanie de colectivizare au căzut victime aproape trei milioane de oameni. Mă întrebați pe mine cine e de vină? Eu spun chiaburimea, burghezia și imperialismul. (...) La fel sunt vinovate metodele staliniste, violența și teroarea fără milă, mai mult decât foameeta. (...) La fel în acea perioadă I.V. Stalin devenise dictatorul absolut al Uniunii Sovietice. Rykov, Buharin, Zinoviev, Kamenev, toți erau personaje neînsemnate, iar Troțki era în exil. Deci dacă ar fi să găsim un răspunzător pentru milioanele de morți și anii aceia de oroare, atunci pe I.V. Stalin ar trebui să-l întrebăm”. (...)

Al doilea Raport înregistrat de servicii este convorbirea între Hrușciov și Vorosilov din ziua de 6 iunie 1953. Vorosilov, în același timp, îndeplinea funcția de Președinte al Sovietului Suprem, deci șef al Statului Sovietic. Și acest raport a fost un avertisment al lui S.J. Tiholiubov. În raport Hrușciov spune: (...) „Să trecem acum la o problemă foarte importantă, este vorba de conduita și inițiativele lui Lavrentie Beria, care ne nemulțumesc serios (...). Vorosilov arată că : (...) „Eu nu am decât lucruri bune despre Beria” (...). Hrușciov zice: “Bine, bine, Kliment Efremovici, dar dumneavoastră nu vă dați seama care sunt scopurile lui Beria? Nu putem asista la conducerea lui arbitrară și legătura lui cu imperialismii și cu spionajul internațional”. Vorosilov îi răspunde lui Hrușciov: (...) » Pe cuvântul meu, Nikita Hrușciov, ești un imbecil, dacă poți să spui asemenea prostii. Înțelege bine unde trăim și unde ne aflăm” (...). Există dovezi prin care Beria era avertizat de oamenii lui infiltrați și știa sigur că „era lucrat” de un grup, anume sancționarea aplicată de partid lui Alexander Ievdochimovici Korneiciuk, om de litere, academician și secretar al Comitetului Central Ucrainean, printre altele și colaborator apropiat al lui Beria, care l-a promovat în înalte funcții. Kroineiciuk a fost condamnat în iulie 1953, după destituirea lui Beria, pentru că i-a dezvăluit (...) „secrete ale partidului, dând astfel dovadă de superficialitate și lipsă de vigilență”, ceea ce s-a întâmplat ca la 21 iunie 1953, Beria să fie destituit

aibă loc pe 21 februarie 1953, însă nu au mai avut loc pentru că Stalin a avut un atac de greață foarte puternic și avea să moară la puțin timp.

Malenkov a devenit șeful guvernului și secretar general al P.C.U.S., iar Beria a fost primul său adjunct. Militarii nu au fost dispuși să renunțe la cererea lor ca Beria și Malenkov să fie înlocuiți. Ei mai cereau și eliberarea ofițerilor și a militarilor nevinovați și ca Vasia Djușașvili, fiul lui Stalin, să fie chemat în fața tribunalului.

Hrușciov și Bulganin au luat măsuri împotriva lui Beria

Bulganin a înțeles că maresalii nu vor renunța niciodată la cererea lor, așa că delegația condusă de maresalul Jukov să fie primită de Malenkov, care a acceptat și aprobat cererea lor, confirmată și de Biroul Poilitic al P.C.U.S., în ciuda opoziției lui Beria. Astfel, generalii din grupul maresalului Novikov au fost eliberați, iar Vasia Djușașvili a fost deferit organelor de justiție. Dar militarii nu s-au mulțumit doar cu atât. Ei au formulat în fața lui Bulganin o serie de acuzații la adresa lui Malenkov și a lui Beria, mai ales că bugetul armatei a fost redus, apoi au cerut să aibă loc tratative de pace cu Coreea. Hrușciov împreună cu Bulganin au luat măsuri energice împotriva lui Beria, recunoscând în același timp că o acțiune împotriva lui Malenkov este inoportună în acel moment.

Nikita Hrușciov, născut la 15 aprilie 1894, om politic de etnie ucraineană, a condus U.R.S.S. în timpul Războiului Rece. A ocupat funcția de Secretar General al P.C.U.S. în perioada 1953 – 1964 și pe cea de Președinte al Consiliului de Miniștri în perioada 1958 – 1964. A rămas în istorie ca o persoană importantă în politica de destalinizare a U.R.S.S.-ului. Prin instalarea rachetelor sovietice în Cuba, era gata să înceapă un război atomic nimicitor între U.R.S.S. și S.U.A..

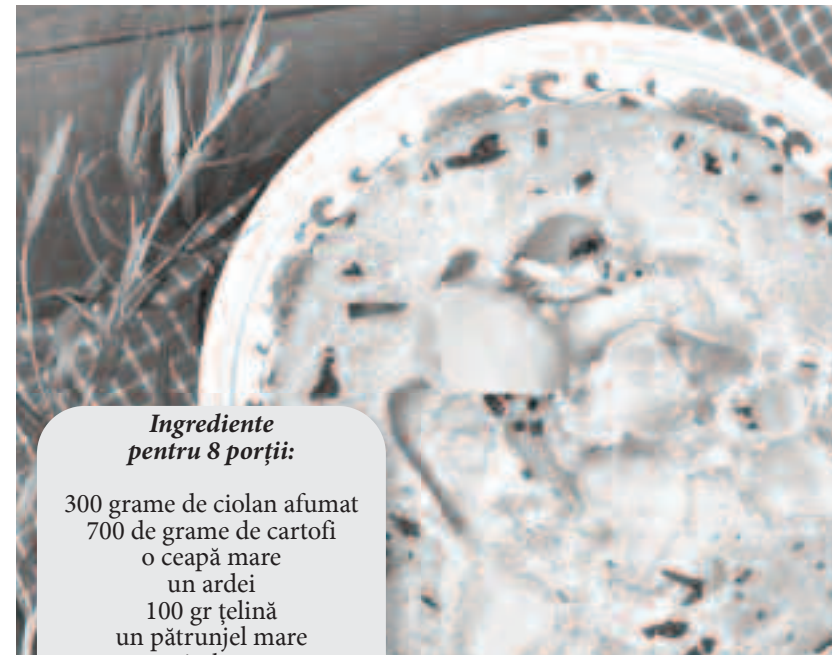
În anul 1960 la Adunarea Generală a O.N.U. a bătut cu pumnul în masă și apoi și-a scos pantoful, continuînd același gest. În relațiile internațională, Hrușciov a fost o persoană rigidă și controversată. Retragerea Armatei Roșii din România în anul 1958 a fost considerată de sovietici o gravă greșeală, pentru care Hrușciov nu a fost iertat niciodată. Nikita Hrușciov a decedat în urma unei boli cardiace, la 11 septembrie 1971 și a fost înmormântat în cimitirul Novodevicie din Moscova. Hrușciov are un bust de marmură, jumătate albă și jumătate neagră, așa cum i-a fost și viața. *(Vă urma)*

Prof. dr. Ioan Corneanu, Ing. Mircea Pirlea, Av. Nicolae Desei

REȚETE

Numeroase studii, atât de laborator, cât și clinice, arată că uleiul de negrilică, în special datorită conținutului de timoquinonă, are un efect antitumoral remarcabil, în foarte multe linii de cancer. Nu întâmplător, o afirmație din Coran spune despre semințele acestei plante că ele conțin un leac pentru orice boală.

Supă de cartofi cu afumătură

Ingrediente pentru 8 porții:

300 grame de ciolan afumat
700 de grame de cartofi
o ceapă mare
un ardei
100 gr țelină
un pătrunjel mare
cimbru
frunze de țelină uscate / tarhon
pătrunjel verde
2 linguri de smântână
o lingură rasă de făină
un pahar de bulion
sare
ulei de floarea soarelui

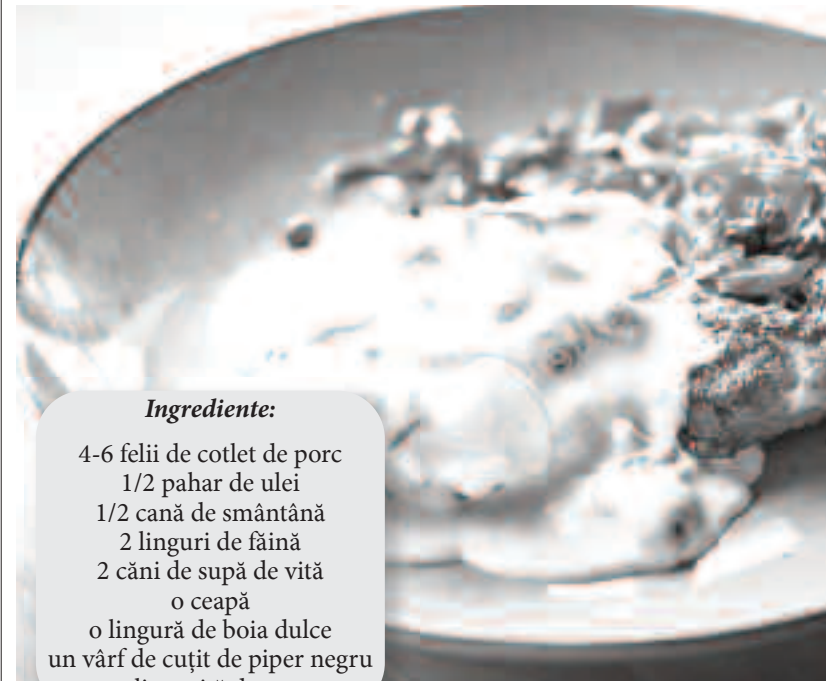
Mod de preparare:

Zarzavaturile se mărunțesc, iar cartofii și afumătura se fac cubulețe. Se ia o oală care se stropște cu trei linguri de ulei, iar bucățile de carne se sotează vreo 3-4 minute. Se aruncă în oală și ceapa, ardeii

și rădăcinioasele. După ce s-au îmbibat puțin cu aromă de afumătură, se toarnă peste ele o cană de apă. Se lasă la fiert 15 minute, până ce legumele sunt aproape făcute. Se adaugă cartofii și se mai pune apă, astfel încât să fie toate acoperite. Se adaugă frunzele de țelină și puțină sare. Se prepară un amestec de făină, smântână și bulion, care se adaugă în oala de pe foc, când au fiert cartofii.

Se mai lasă la fiert 5 minute și se dă o aromă cu tarhon și puțin cimbru. Se poate prepara pe o farfurie ceapă tăiată julien, frecată cu sare și stropită cu puțin oțet și ulei.

Cotlet de porc cu smântână și boia

Ingrediente:

4-6 felii de cotlet de porc
1/2 pahar de ulei
1/2 cană de smântână
2 linguri de făină
2 căni de supă de vită
o ceapă
o lingură de boia dulce
un vârf de cuțit de piper negru
o linguriță de sare

Mod de preparare:

Se spală bine feliile de carne, apoi se șterg cu o cârpă curată și uscată. Ceapa se toacă mărunt.

Carnea se tăvălește în făina așezată pe o farfurie.

Între timp se încinge uleiul într-o tigaie cu fund gros, ca mai apoi carnea să se poată rumeni bine și uniform. Se scot apoi pe o farfurie caldă, iar apoi în tigaie se așează ceapa tocată mărunt.

Se sotează ușor, iar când devine

aurie, se adaugă făina rămasă în farfurie și boiaua, amestecând continuu. Se adaugă supă de vită și, în timp ce fierbe, se amestecă din când în când.

După 10 minute, se adaugă cotletele în sos, se mai adugă sare, dacă este cazul, apoi se acoperă cu un capac, și se continuă fierberea, timp de aproximativ 18 minute.

Când carnea a devenit destul de moale, se adaugă smântâna, se amestecă bine și se ia tigaia de pe foc.

Se poate servi cu piure de cartofi, sau cu garnitura care vă place.

Uleiul de negrilică, adjuvant în alergii, căderea părului, acnee, psoriazis și multe altele

Cauți un supliment natural, bogat în vitaminele A, B1, B2, B3, B5, B6, E, C, D, F, K și, de asemenea, să fie bogat în minerale precum seleniu, cupru, magneziu, calciu, fosfor, zinc, potasiu, fier, precum și în acizi grași - oleic, palmitic,

linoleic și stearic? Dacă da, uleiul de negrilică este soluția, deoarece le conține pe absolut toate și se găsește în plafe, precum și pe site-uri de specialitate la un preț mai mult decât acceptabil. Este recunoscut, încă din cele mai vechi timpuri, ca fiind un puternic stimulent imunitar, antioxidant, antiinflamator, antispastic, calmant, nutritiv, detoxifiant, antitumoral, anti-bacterian, antiviral, antimicotic, hipo-glicemiant, anti-helmintic, antialergic, tonic cardiac, emenagog, ermilug, carminativ, bronhodilatator, vasodilatator cerebral, antitumoral, galactogog, energizant.

Aplicat extern, luptă împotriva căderii părului și acnii. Mai mult decât atât, numeroase studii, atât de laborator, cât și clinice, arată că uleiul de negrilică, în special datorită conținutului de timoquinonă, are un efect antitumoral remarcabil, în foarte multe linii de cancer. Nu întâmplător, o afirmație din Coran spune despre semințele acestei plante că ele conțin un leac pentru orice boală. Timoquinona este o substanță cu totul specială, care pe lângă efectele antioxidante are și efecte de remodelare epigenetică, efecte care se fac simțite mai ales asupra celulelor tumorale, cărora le declanșează apoptoza (moartea programată), prin restabilirea funcționalității lanțurilor de semnalizare implicate în acest proces.

Uzual, dozele așa-zis de întreținere, sunt de circa 3 ml ulei pe zi (3 lingurițe). În cazul bolilor grave, precum cancerul, doza necesară de substanțe active (inclusiv timoquinona), se obține din circa 25-30ml ulei, în mai multe doze, pe parcursul întregii zile. Acesta se găsește pe piață sub diferite forme: fie în capsule de gelatină, fie sub formă vărsată, adică la sticlă de 100 ml, sau la cantitate mai mare. Cea din urmă variantă este și cea mai bună alegere, din mai multe motive.

Pe ambalaj este specificat faptul că este vorba de un ulei de negrilică presat la rece, este pur și nerafinat, astfel că putem beneficia de proprietățile sale la maxim, la cele mai mici costuri posibile. Singurul dezavantaj, dacă alegeți varianta la sticlă, ar fi să nu suportați să-l consumați cu lingurița, fiind recomandate trei pe zi. Mai aveți însă variantele să-l adăugați în supe și salate, ceea ce este la fel de eficient, cu condiția să respectați cantitatea recomandată. Dacă totuși, din cauza anumitor afecțiuni sunteți nevoiți să-l luați în dozaj fix, îl puteți ingera cu 15-20 de minute înainte de masă, în amestec cu puțină miere de albine, sau cu sucrici de fructe. Chiar dacă este un supliment sută la sută natural, este recomandat a nu se depăși doza zilnică indicată pe prospect, și a se respecta celelalte indicații care se regăsesc pe acesta.

Pagină realizată de Mirela Filimon

Salată de ridichi negre

Ingrediente:

4 ridichi negre medii
1/2 kilograme de cartofi albi
o cană de maioneză de casă
o linguriță de sare

Mod de preparare:

Se taie cartofii felii de 1 cm grosime, apoi se fierb cu puțină sare într-un litru și jumătate de apă.

Se țin la foc mediu, timp de 30 de minute, până se pătrund.

Se scurg și se pisează ca pentru

un piure. Ridichile se dau pe răzătoarea mare, în timp ce se fierb cartofii, și se presară cu restul de sare.

Piureul răcit se amestecă împreună cu ridichile și maioneza.

Se poate orna, după preferințe, cu verdețuri, cum ar fi: baby spanac, ceapă verde, pătrunjel etc.

Poftă bună!

Smoothie cu sfeclă, mere și morcovi

Ingrediente:

O sfeclă roșie mică sau medie
1 morcov mare
două mere
un pahar cu apă de izvor

Mod de preparare:

Rețeta pentru acest smoothie este una foarte simplă. Se iau ingredientele, după ce au fost curățate, se pun într-un blender și se mixează bine, până când obținem o pastă omogenă. Și nu este vorba doar de o simplă pastă omogenă, ci de una care va

face minuni pentru sănătate, dar și pentru frumusețe.

Unele persoane consumă sucul stors din aceste ingrediente, eliminând de tot fibrele din măr, morcov și sfeclă. Astfel, își asigură energia pentru întreaga zi, dacă este consumat dimineața, deoarece poate ține cu succes locul cafelei. Tocmai de aceea este bine să fie băut în prima parte a zilei acest smoothie, și imediat ce a fost preparat, pentru a fi ferit de oxidare.

- Povestea mea a început cu acel mesaj frumos: "A fost odată ca niciodată ...". Așa încep poveștile... Așa începe și povestea noastră, cu un spiriduș și o spiridușă care iubeau copii și iubeau poveștile... și totul într-un cadru de basm numit Teatrul de păpuși Spiriduș. Așa a luat naștere Teatrul de păpuși Spiriduș și a început aventura noastră.

INTERVIU

Despre fascinanta lume a teatrului de păpuși cu Ana Maria Dachmann, fondatoarea proiectului Spiriduș

"Povestea mea a început cu acel mesaj frumos: A fost odată ca niciodată ... Așa încep poveștile... Așa începe și povestea noastră, cu un spiriduș și o spiridușă care iubeau copii și iubeau poveștile... și totul într-un cadru de basm numit Teatrul de păpuși Spiriduș. Așa a luat naștere Teatrul de păpuși Spiriduș și a început aventura noastră. Practic, în urmă cu șapte ani am dat viață celui mai frumos proiect, care trăiește și acum în inimile noastre, în cele ale copiilor".

Poate fiecare dintre noi am fost măcar o dată-n viață la un spectacol de teatru de păpuși și mai avem amintiri, cu siguranță frumoase, de la un astfel de spectacol. Răsună sala de spectacol în râsete de copii! Despre fascinanta lume a teatrului de păpuși povestim în rândurile de mai jos cu Ana Maria Dachmann, cea care în urmă cu șapte ani a deschis larg porțile Teatrului de păpuși Spiriduș.

- Înainte de a povesti despre teatru și despre păpuși, vă invit să vă prezentați în câteva cuvinte. Citind aceste rânduri, educatoare, învățătoare, mămici, tătici, copii, v-au recunoscut imediat, mai mult ca sigur. Cine este omul Ana Maria Dachmann?

- Nu sunt foarte multe de spus despre mine. Sunt o persoană simplă, cu suflet de copil, motiv pentru care sunt atrasă de munca mea la Teatrul de păpuși. Iubesc copiii și iubesc poveștile. Și iată, asta m-a determinat să lucrez cu atâta drag în acest domeniu.

- A fost teatrul de păpuși dragoste la prima vedere? Și am să vă citez: "A fost odată, ca niciodată... Așa încep poveștile... Așa începe și povestea noastră cu un spiriduș și o spiridușă, care iubeau copii și iubeau poveștile...". Un mesaj din inimă postat de dumneavoastră.

- Bună întrebare! A fost și nu a fost dragoste la prima vedere. Mereu am fost fascinată de lumea poveștilor, basmele mi-au plăcut dintotdeauna, dar recunosc că nu n-am gândit să fac teatru de păpuși până în momentul în care s-a produs un fel de sclipire, despre care vorbesc mereu. Mi-am descoperit această dorință de a face teatru de păpuși când o prietenă de-a mea mi-a povestit că lucrează în cadrul unui teatru de păpuși. Acea poveste spusă de prietena mea a dat tonul, să zic așa, la tot ceea ce a însemnat drumul meu mai departe. Un drum pe care îl consider de la bun început unul minunat.

- Putem spune că v-a fost deschis orizontul către teatru...

- La puțin timp din acel moment, într-adevăr, m-am înscris la un curs de teatru de păpuși și am făcut tot ceea

ce mi-a stat în putere, am învățat, am studiat, pentru ca acesta să devină locul meu de muncă. Acum, sincer, nu mă mai văd făcând altceva. Poveștile și mai ales bucuria copiilor îmi oferă satisfacție și acea stare de împlinire zi de zi.

- Când s-a ridicat prima dată cortina sau cum a luat naștere Teatrul de păpuși Spiriduș?

- Povestea mea a început cu acel mesaj frumos: "A fost odată ca niciodată ...". Așa încep poveștile... Așa începe și povestea noastră, cu un spiriduș și o spiridușă care iubeau copii și iubeau poveștile... și totul într-un cadru de basm numit Teatrul de păpuși Spiriduș. Așa a luat naștere Teatrul de păpuși Spiriduș și a început aventura noastră. Practic, în urmă cu șapte ani am dat viață celui mai frumos proiect, care trăiește și acum în inimile noastre, în cele ale copiilor. E minunat să lucrezi cu copiii, sunt sinceri, iubitori și haioși. Noi, după atâția ani, avem o relație specială. Li iubesc pe toți și simt că și ei împărtășesc aceleași sentimente.

- În spatele unei piese e o muncă titanică. Cine sunt cei care dau suflet Teatrului Spiriduș în ansamblul său, privit ca un tot unitar, de la păpuși la voci, la mânuire, la decor la tot.

- Poate că din exterior nu se vede munca enormă, dar credeți-mă, este! Și e mereu cu mari, mari emoții. Primul pas este cel în care scriu povestea, după care o rescriu adaptat teatrului de păpuși. Gândesc un scenariu drăguț și simplu pentru că spectatorii noștri sunt copilași și ei trebuie să înțeleagă firul poveștii și morală de la final. Gândesc dialogurile dintre personaje, ca ele să fie haioase și drăguțe. În pasul doi, trecem la înregistrarea vocilor împreună cu actorii cu care am o colaborare foarte frumoasă. Incluzem muzica de fundal și diferite efecte de sunet, cum ar fi vântul, scârțâitul de ușa, ciripitul de păsărele și multe altele. În timpul în care se pregătește partea sonoră mă ocup de decor, de păpuși și de îmbrăcămintea păpușilor. Avem nevoie de diferite accesorii pentru

fiecare poveste în parte. După ce toate sunt pregătite urmează câteva zile intense de repetiții, ca totul să fie perfect, pus la punct pe când ajungem în fața copiilor.

- A fost o misiune grea să construieți un teatru de păpuși? (ați face la fel dacă ar fi să o luați de la capăt?)

- De când a șuat naștere teatrul de păpuși și până în prezent am colaborat cu oameni excepționali. Și am să-i amintesc aici. Înainte de toate vreau să spun că spectacolele se desfășoară mereu în mijlocul copiilor și am avut parte de multe întâmplări haioase. Așa e când lucrezi cu copiii. Cele mai amuzante au fost replicile copiilor pe care le dădeau în timpul spectacolelor, atunci când au fost întrebați de personajele din povești. E greu de imaginat cât de creativi și de hazlii pot fi uncoeri. Și pentru ca poveștile să prindă viață, să-i fascineze pe copii, e nevoie de multă creativitate și inspirație. Bineînțeles, acest lucru se poate numai prin colaborările pe care le avem cu persoanele adecvate. V-am spus că avem colaborări care datează

și în prezent, nu s-au oprit niciodată de când a luat naștere teatrul de păpuși. Colaborăm cu actori foarte talentați, cum ar fi domnul Carol Erdoș. El este de fapt imaginea teatrului de păpuși, el este spiridușul povestitor. I-aș mai aminti pe actorii Andrea Cornelia Mureșan și soțul ei, Vlad Mureșan. Pentru decor și păpuși colaborăm cu Barath Csaba Attila și cu Sânziana Dumitrescu, care face niște păpuși deosebite. Hăinuțele păpușilor sunt realizate cu drag de Ana Cristeanu. Deci, după cum vedeți, pentru a da viață unui spectacol este nevoie de o întreagă echipă. Pe aceasta cale doresc să le mulțumesc pentru colaborare și implicare.

- Ce înseamnă să dai viață unei păpuși?

- Emoție și bucurie.

- La un moment dat, povesteam într-o emisiune "Sănătate, frumusețe, stil" despre povestea dumneavoastră de viață. Și despre proiecte, personaje de poveste pe care le conturați, iar totul în discuțiile noastre era în jurul copiilor pentru că în primul rând ei sunt "beneficiarii" muncii pe care o depuneți. Cum a fost 2020 departe de copii?

- Având în vedere vremurile în care trăim, trebuie să ne acomodăm, să luăm în considerare situația epidemiologică, dar, din dragoste pentru copii și pentru marea pasiune a mea, doresc să rămân aproape de ei. Deocamdată planurile mele de viitor se îndreaptă către mediul online, sperând ca în scurt timp să ne întâlnim "față în față" cu copilașii, să ne zâmbim, să ne îmbrățișăm. Până atunci, ne-am gândit ca Spiridușă BooBooLyna, o spiridușă care iubea foarte mult copiii și iubea foarte mult poveștile, să continue să le povestească celor mici multe povești. Am pregătit un proiect, invitând copiii într-un Univers al poveștilor, o lume fermecată, online. Am înființat canalul de Youtube Teatrul de păpuși Spiriduș, unde copiii pot asculta poveștile Spiridușei gratuit. Așa putem rămâne aproape de ei. Pentru ca acest proiect să ia naștere am avut persoanele adecvate care m-au ajutat enorm, creatoarea spiridușei BooBooLyna a fost Sânziana Dumitrescu, Daniel Attila Sebo împreună cu Adrian Dragoș au compus muzica de fundal a poveștilor, un cântecel vesel și drăguț, Dragoș Adrian ne-a pus la dispoziție studioul unde făceam înregistrările, unde am citit poveștile spiridușei, iar în final Keresztesi Istvan a făcut filmările pentru a putea pune în scenă povestirea. Le mulțumesc pe această cale pentru implicare și ajutor.

- În încheiere, povestea nu se termină aici...

- Nu se termină. Sperăm că atunci când se termină pandemia să ne revedem cu bine. Promitem că în tot acest timp pregătim multe povești și surprize pentru copiii care iubesc Teatrul de păpuși Spiriduș.

A consemnat Ioana Vladimirescu

Jim Carrey a primit critici dure de la fani pentru o caricatură cu Melania Trump postată pe Twitter

Celebrul actor Jim Carrey a fost ținta unor atacuri dure pe Twitter, după ce a postat pe Twitter o caricatură, pe care el a realizat-o, cu Melania Trump. Gestul său a atras o mulțime de critici dure, nu numai din partea susținătorilor fostului președinte Donald Trump, ci și din partea cetățenilor americani simpli.

Sunt cunoscute înclinațiile actorului înspre desen, și caricaturi, deoarece acesta a prezentat publicului, de-a lungul timpului, mai multe desene care îi reprezenta pe Donald Trump, Joe Biden, Kamala Harris, Stacey Abrahams, ori pe cei care au protestat, la asaltul de la Capitoliu. Acum a venit rândul fostei prime doamne a Statelor Unite ale Americii să fie înfățișată într-o caricatură.

Fanii și susținătorii familiei Trump nu ar fi fost deranjați în mod deosebit de caricatură care, până la urmă, nu face decât să scoată în evidență trăsăturile Melaniei, ci mai precis de textul care a fost scris de către Jim Carrey lângă fața fostei prime doamne. „Oh... și la revedere, cea mai rea Primă Doamnă. Sper că banii câștigați la divorț îți vor finanța viața în tărâmul superficialității. Mulțumesc pentru nimic”, a notat actorul pe caricatură. Dorind ca mesajul său să fie cât mai vizibil, acesta a încadrat textul pe un fundal roz.

Mulți utilizatori Twitter l-au numit pe actor „sexist” și „impotriva femeilor”, fiind infuriati de mesajul lui Jim Carrey. De altfel, înclinația sa către caricatură

reprezintă doar o modalitate prin care comedianul a ales să se opună fostei administrații. Acesta l-a și interpretat pe Joe Biden, noul președinte, în emisiunea Saturday Night Live, timp de trei luni, fiind vorba despre lunile octombrie, noiembrie și decembrie.

Acesta chiar a declarat că a fost încântat că joacă rolul unui președinte la emisiunea Saturday Night Live. „Deși trebuia să fac asta doar pentru șase săptămâni, am fost încântat să fiu ales președintele vostru la SNL... cel mai înalt apel la datorie al comediei. Mi-ar plăcea să merg înainte știind că Biden a câștigat alegerile pentru că am fost atât de bun în rolul său. Dar sunt doar unul dintre-o lungă serie de Biden luptători interpretați la SNL.” Jim Carrey l-a mai caricaturizat în 2018 și pe Donald Trump. Actorul a avut chiar și o expoziție la Los Angeles cu aceste desene. Caricaturile satirice cu Donald Trump au început să „curgă” încă de când acesta a fost ales președinte, în noiembrie 2016, Jim Carrey neratând nicio oportunitate să-și arate dezaprobarea față de familia prezidențială. Astfel, Jim a decis ca acestea să fie adunate într-o expoziție și să fie la dispoziția publicului la Galeria Maccarone.

„Desenele politice ale lui Jim Carrey sunt un exemplu în acest sens. El desenează în fiecare zi pentru a-și materializa protestul și se folosește de Twitter pentru a se asigura că un public cât mai amplu vede aceste imagini alături de comentariul său”, a spus Michele Maccarone, fondatoarea Galeriei Maccarone.

Bogații lumi și-au recuperat în nouă luni pierderile provocate de pandemie

Potrivit unui raport, bogații planetei și-au recuperat deja pierderile provocate de pandemie, iar oamenii săraci vor avea nevoie de 10 ani să ajungă din nou la linia de plutire.

Raportul întocmit de Oxfam s-a referit la primii 1000 cei mai bogați oameni, care nu au simțit efectele pandemiei, deoarece deja și-au recuperat pierderile, în numai 9 luni.

Ba mai mulți, conform aceleiași statistici, persoanele aflate în top 10 și-au crescut averea cu 500 de miliarde de dolari când a început pandemia.

Oxfam este de părere cele 500 de miliarde de dolari ar ajunge pentru a asigura vaccinarea întregii populații, astfel

că nimeni să nu fie constrâns de costuri să nu și-l administreze.

Omenirea traversează cea mai gravă criză a locurilor de muncă din ultimii 90 de ani, iar sute de milioane de oameni de pe întreaga planetă sunt acum fără loc de muncă ori s-au angajat sub nivelul studiilor. Redresarea va fi mai grea pentru persoanele care aveau probleme financiare de dinainte de această criză sanitară. Raportul mai arată că atunci „Când virusul a lovit, mai bine de jumătate din lucrătorii din țările sărace trăiau în sărăcie, iar trei sferturi din lucrătorii globali nu au acces la protecții sociale precum concediu medical plătit sau ajutor de șomaj”. Șefii de state și liderii de business își propun, în viitorul apropiat, ca să îmbunătățească situația globală, deși se știe că dezbaterile foarte rar ajung să se

concretizeze, rar se ajunge la schimbări reale. O temă centrală aflată în vizorul liderilor lumii este aceea a reconstruirii economiei globale.

500 de milioane de oameni, în pragul sărăciei

Potrivit unor calcule realizate cu datele furnizate de Banca Mondială, Oxfam a calculat impactul creșterii inegalității în toate țările deodată.

În anul 2030, 501 milioane de oameni ar putea trăi cu 5,5 dolari pe zi, dacă inegalitatea crește cu două puncte procentuale anual, iar Produsul Intern Brut se contractează cu 8%. În cel mai sumbru scenariu, ar putea trăi cu 5,5 dolari pe zi 3,4 miliarde de oameni.

Fostul principe Nicolae și soția sa și-au creștinat fiica în costume populare

Fostul principe al României și soția sa, Alina Maria, au fost îmbrăcați în costume populare, la botezul primului copil. Aceiași ținută au avut-o și nașii micuței Maria-Alexandra, care au dorit să fie îmbrăcați într-o ținută cu totul specială la acest eveniment important din viața principelui Nicolae și al soției sale.

Slujba de creștinare a avut loc în 23 ianuarie, și a fost săvârșită de Înaltpreasfințitul Arhiepiscopul Calinic și Arhiepiscopul Argeșului și

Muscelului, deoarece fostul principe are o relație specială cu acesta. Noua Catedrală Arhiepiscopală și Regală de la Curtea de Argeș a fost locul în care s-a desfășurat botezul micuței Maria Alexandra. Aceasta s-a născut în 7 noiembrie 2020, la ora 20:05, la Spitalul Polizu din Capitală.

„Ne dorim cel puțin doi copii. O să luăm totul pas cu pas, progresiv (surâde). Nu știu dacă știți, dar se schimbă viața foarte mult când vine un copil în viața ta”, spunea în urmă cu ceva timp Nicolae al României.

